

MUDr. Jitka Marková, vedle alergologické praxe přednáší na Jihočeské univerzitě

Je možné, že je to možné? Aneb další vědecký příspěvek na téma: V lese rostou stromy tam, kde to podsázel Ivan Žlábek

Dnešní článek vzniká jako pokračování článku ideologie bezzásahovosti se opírá o smyšlenky a lži, v němž si dočteme o tom, že v lese rostou smrky a jeřáby, a to nejvíce v místech, kde je vysázel bývalý ředitel Ivan Žlábek.

Práce Jan Wilda, Martina Kopeckého, Miroslava Svobody, Jitky Zenáhlíkové, Magdy Edwards Jonášové a Tomáše Herbena pokračuje na podobné notě.

V článku „Spatial patterns with memory“ si výše jmenovaní vědci stanovili 9 výzkumných ploch na hranicích Česka a Bavorska- od Březníku po Roklan a **na těchto výzkumných plochách** (kde od Mokrůvek po Roklan v roce 1996 sázel Ivan Žlábek dva miliony sazeniček smrků a jeřábů, v trsech a hlavně kolem kmenů) – **odečítali PŘIROZENOU obnovu.**

Zjistili, že: semenáčky tvoří shluky a že se vyskytují náhodně v krátkých vzdálenostech. Tyto shluky „nalezli“ především kolem odumřelých stromů a vymysleli tři teorie, proč tomu tak je: 1) akumulace semen v „dírách“ kolem stromů vznikajících v zimě díky ochraně hustých větví, které zadrží sníh na povrchu 2) pečující efekt stojících kmenů a za 3) vhodné semeniště na tlejícím dřevě. A uzavírají: prostorové uspořádání semenáčků ve shlucích kolem rodičovských stromů zrcadlí polohu stromů před disturbancí.

S faktem Žlábkových podsadeb ve shlucích právě kolem mrtvých či umírajících stromů – samozřejmě nepočítali, respektive nechtěli počítat, protože pak by nebylo co objevovat. Žlábkovy podsadby vědci vydávají za přirozené zmlazení (tj obnovu, která vzešla bez přičinění člověka), odečítají prostorové charakteristiky podsadeb (nikoli přirozeného zmlazení), činí velkolepé vědecké závěry, a na svou velkolepou vědeckou činnost čerpají velkolepé finanční částky.

Vyjádření starosty Modravy, modravského lesníka Ing. Antonína Schuberta: „Žlábek v inkriminovaném prostoru sázel tzv. bioskupiny smrku (shluky), jeřáby, javory, břízy, buky a jedle. Výsadba probíhala v letech 1995 – 1997. V roce 1997 byla oblast vyhlášena za bezzásahovou zónu. Zalesňování probíhalo za investiční pomoci holandské nadace FACE. Navíc – oblast, kterou si výzkumný tým vybral, byla v minulosti Lesním závodem Kašperské Hory intenzivně podsazována smrkem. V době, kdy se začala na území ČR z Bavorska rozšiřovat kůrovcová kalamita, tak byly veškeré plochy po zpracované kalamitě intenzivně zalesňovány.“

Dovětek : Osobně jsem se domnívala, že ve vědeckém výzkumu nelze vytvořit tunel. Ale Češi jsou opravdu nesmírně schopní. Dokážou vytvořit i vědecký tunel, fasovat na něj peníze, výsledky zveřejňovat v impaktovaných časopisech a na základě podvodné metodologie výzkumu pak horovat pro ideologii bezzásahovosti a přirozenou obnovu. A touto lží oblbují českou veřejnost. Nicméně zarážející je fakt, že ani instituce dotující takovýto výzkum, se nezajímají o jeho výsledky a neprověřují je. Tvůrci obou článků musejí o podsadbách vědět, a přesto tyto informace ignorují. A je podivné i to, že mnoho jejich kolegů přírodovědců a lesníků musí znát historickou situaci kolem podsadeb v této oblasti a přesto na tyto nesrovnalosti nepoukážou.

Docent Miroslav Svoboda za tento a jiné výzkumné počiny získal dokonce profesuru

Ovšem zcela neodpustitelný je fakt, že vědci a ekologické neziskovky podobnými vědeckými „zázraky“ obhajují ideologii bezzásahovosti, a to nejen na úrovni české, ale – a to především – na úrovni evropské a světové.